

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1655

гр. София, 14.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в закрито заседание на 14.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **371** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. С. П. от [населено място], подадена чрез адв. Т. Й., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 1967 от 13.12.2025 г., издадена от Н. Г. Б. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). В жалбата е обективизирано и искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166 от АПК. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, тъй като работи, като шофьор и благодарение на СУМПС изкарва прехраната си, както и, че се грижи за своето дете, което е на крехка възраст и има нужда от периодични медицински прегледи. Счита, че временното отнемане на СУМПС пряко ще засегне възможността му да изпълни поети договорни задължения. Посочва, че е собственик на транспортна фирма, като самият той управлява камионите си и в случая органът го лишава от правото му на труд. Представя длъжностна характеристика на „Видалиа“ ЕООД за длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил“, подписана от Д. С. П., заявка за превоз на товари от „Рис-ВВ“ ЕООД, с превозвач „Видалиа“ ЕООД за периода 05.01.2026 г. – 30.04.2026 г., фактури за транспортни услуги и удостоверение за раждане на Д. Д. П..

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е неоснователно.

В конкретния случай спрямо Д. С. П. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „г“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач

до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия № 4656417/13.12.2025 г., като е описано и, че е отнето СУМПС[ЕИК]. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Т.е. предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Преценката на съда е относно променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса по законосъобразността на обжалвания акт.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудови задължения, респ. лишаване доходи, както и невъзможност да изпълни поети ангажименти за извършване на превоз и да води детето си на медицински прегледи.

В случая не е доказано както наличието на нови обстоятелства, така и настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Видно от доказателствата по делото жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да установяват новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорения акт, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Посочените от жалбоподателя обстоятелства, свързани с това, че е едноличен собственик на транспортна фирма не са нови и не обосновават спиране на търговската дейност на дружеството.

Също така по делото не са представени доказателства за настъпването на значителни или трудно поправими вреди. Действително има представена, като доказателство заявка за превоз на товари от „Рис-ВВ“ ЕООД, с превозвач „Видалиа“ ЕООД за периода 05.01.2026 г. – 30.04.2026 г. и фактури за транспортни услуги от 2025 г., но не са представени доказателства, че жалбоподателят, като собственик на „Видалиа“ ЕООД, е единственият, който изпълнява превози. В случай, че в дружеството има назначени и други служители, то твърдените вреди, от неизпълнение на поети договорни задължения, не биха настъпили по отношение на дружеството, съответно по отношение на жалбоподателя. Макар от жалбоподателя да е представена длъжностна характеристика за длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил“ от същия не са представени доказателства, че той лично и реално е извършал превози.

Следва да се отбележи и, че не пречка дружеството да наеме други лица, които да осъществяват превоз за периода, когато той, като собственик и управител на дружеството е с отнето СУМПС и не може сам да изпълнява поетите договорни задължения.

В разглеждания случай не е налице и основание за спиране по причина, че жалбоподателят е

възпрепятстван да води детето си на медицински прегледи, тъй като това може да се осъществи по алтернативни начини, в т.ч обществен транспорт.

Ето защо изложените в искането доводи не обосновават наличие на основание за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Административен съд - София-град, III отделение, 66 - ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. С. П. от [населено място], подадена чрез адв. Т. Й., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1967 от 13.12.2025 г., издадена от Н. Г. Б. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: